

کدام انتقام؟

یادداشتی از حجت‌الاسلام اسماعیل فخریان

حرکت‌های تروریستی غرب و آمریکا به‌دست اسرائیل و داعش در ایران عزیز، انتقام نابودی تمدن غرب و جبههٔ استکبار به سرکردگی آمریکا است که توسط انقلاب اسلامی ایران و جبههٔ مقاومت رقم خورده است. آنها دارند از ما انتقام نابودی‌شان را می‌گیرند.

تا حالا به این فکر کرده‌اید که چرا دشمن‌ترین دشمنان صهیونیست جهانی، ایران اسلامی است؟! اگر ایران ضعیف بود، اگر ایران منفعل بود، اگر ایران در سطح منطقه و جهان مؤثر نبود، اگر ایران اهل باج دادن بود، لازم بود اینقدر برای زدن ایران هزینه کنند؟ البته دشمن دشمن است، دشمنی می‌کند، هر روز به طریق و شیوه‌ای.

رفقا ما آمریکا را زده‌ایم، ما پدر اسرائیل را درآورده‌ایم، حاج قاسم کمر داعش را شکست، آمریکا را بی‌آبرو کرد، با قدرت بخشی به جبههٔ مقاومت، به محو اسرائیل سرعت بخشید، عزت اسلام و مسلمین را احیا کرد. رفقا ما نظام سلطه را به چالش جدی کشیده‌ایم! خب طبیعتاً بایستی از ما انتقام بگیرند. مگر جنگ را سال ۵۹ به واسطهٔ صدام بی‌عقل شروع نکردند که انتقام بیرون انداختنشان از ایران را بگیرند؟ اما مگر توانستند؟ البته جدال با دشمن هزینه دارد، اما دستاوردهایش را حساب کن. دستاوردها صدها برابر هزینه‌هاست.

رفقای که مدام می‌گویید انتقام انتقام. درست می‌گویید، راست می‌گویید، حق دارید. اینکه به کمتر از محو دولت آمریکا و دولت جعلی اسرائیل قانع نیستید، ستودنی است.

اما دوستان عزیز

آیا خبر دارید که یک دهه است دائم در هیأت‌های تصمیم‌گیری صهیونیست یک جمله تکرار می‌شود: «فقط انتقام از ایران!»

شب و روزی نیست که به انتقام گرفتن از ایران فکر نکنند!

انتقام در مقام واکنش است و نه کنش.

سالهاست ایران در مقام کنش است و دشمن در واکنش. حالا بنشینید و نسبت کنش‌های ایران در منطقه و بین‌الملل را با واکنش دشمن بسنجید! ببینید ما با نظام سلطه چند چند هستیم؟ انتقام بعد از شکست است، فاتح میدان که انتقام نمی‌گیرد. مزد فاتح فتح اوست. مردم ایران فاتح‌اند و انتقام گیرنده شکست خورده‌گانند.

البته این بدان معنا نیست که ما نسبت به شهادت حاج قاسم و ابومهدی و همراهانشان، شهادت عماد مغنیه و سید رضی، شهادت صالح العاروری و شهدای مکتب سلیمانی در ۱۳ دی امسال، بی‌خیال می‌شویم. نه، حساب این‌ها جداست. این‌ها ضربه‌ی جداگانه و البته مهلک خود را می‌طلبند. ایران در این ۴۵ سال زده، باز هم می‌زند. اگر شعار انتقام انتقام سر می‌دهیم باید از موضع قدرت و فتح باشد نه شکست و ذلت. اگر می‌گوییم انتقام، بایستی حواسمان باشد که زدن ترامپ و نتانیاهو انتقام شهادت حاج قاسم نیست. ترامپ نباشد احمق دیگر مثل بایدن به‌جایش می‌آید. نتانیاهو نباشد کثافت دیگری از همان قماش جایش را می‌گیرد. حاج قاسم شهید قدس بود، انتقام شهادت حاج قاسم آزادی کامل فلسطین است. افول قطعی تمدن غرب است. اگر به زدن‌های مستقیم و فوری و نقطه‌ای قانع شویم، یعنی حاج قاسم را به ثمن بخش فروخته‌ایم! رفقا به کم راضی نشوید!

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO